

det kan også være andre familiemedlemmer, hvis digitale signatur man giver fuldmagt til.

Til hr. Simon Emil Ammitzbøll og fru Line Barfod, som derudover også rejste spørgsmålet om tilgængeligheden: Jeg vil gerne lade det indgå i det videre arbejde. For det er selvfølgelig helt afgørende, at folk, der af ene eller den anden grund har et handicap, også har adgang til det her syvmileskridt fremad. Det her er noget, der giver meget store besparelser for alle, og det ville være helt urimeligt, hvis der var befolkningsgrupper, som ikke fik den samme adgang. Så det medvirker jeg gerne til at få afklaret under udvalgsbehandlingen.

For de borgere, der måtte følge med debatten i dag og måtte spørge, hvor meget det betyder, at man nu kan klare tingene digitalt frem for at skulle møde op på f.eks. et tinglysningskontor, vil jeg sige, at de skønnede mindredgifter er vurderet til for statens vedkommende at være 70 mio. kr. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og advokater vil det ligge i størrelsesordenen 200-300 mio. kr., for borgerne i størrelsesordenen 100-150 mio. kr. Der er selvfølgelig nogle implementeringsomkostninger, men der er ingen tvivl om, at det her langsigtet er en meget stor gevinst og giver en meget stor sikkerhed for den enkelte borger.

Jeg er glad for de mange positive bemærkninger, og jeg ser frem til udvalgsarbejdet, hvor jeg håber, at bl.a. de ting, jeg har fremhævet her i dag, kan indgå i det videre udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om ændring af lov om produktansvar. (Ændring af reglerne om mellemhandleres ansvar for produktskader).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(FremSAT 29/3 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at meddele EU, at Danmark fastholder mellemhandleransvar inden for produktansvarsreglerne, idet disse regler dog fremover vil bygge på det i retspraksis udviklede mellemhandleransvar.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.

(FremSAT 2/3 2006).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

EF-Domstolen har for nylig ved en dom fastslået, at den danske produktansvarslov er i strid med det bagvedliggende direktiv. Det er baggrunden for, at regeringen har fremsat det forslag om ændringen af reglerne om mellemhandleres produktansvar, som Folketinget behandler i dag.

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at regeringen ønsker det højest mulige forbrugerbeskyttelsesniveau. Det afgørende for regeringen er, at forbrugerne sikres en nem adgang til at kræve erstatning for produktskader.

Regeringen ønsker derfor ved dette lovforslag at sikre, at skadelidte forbrugere i videst muligt omfang får adgang til at kræve erstatning af den person, som har solgt dem det skadevoldende produkt. Sælgeren vil nemlig langt oftere end producenten befinde sig i lokalområdet, og det er regeringens opfattelse, at mange forbrugere vil opgive deres krav, hvis de skal henvende sig til en producent, der befinder sig i udlandet.